

ביאור בדרך אפשר

1 הַמִּים מְכַבֵּין אוֹתָהּ, היינו אש בעוצמה כזו ששום דבר לא יכול לכבות
 2 אותה וּבְזָה צְרִיף לְהִיּוֹת הַהֶקְרָבָה ה"קרבן" שֶׁל הַנֶּפֶשׁ
 3 הַבְּהֵמִית, שְׁגֵם הוּא יִהְיֶה לוֹ אֵהָבָה לְאֱלֻקוֹת, שאהבת ה' של
 4 הנפש האלוקית תשפיע על הנפש הבהמית שגם היא תתקרב לאלוקות וכמו
 5 שְׁכַתוּב בפרשת "שמע ישראל"
 6 "וְאֵהֲבַת אֵת הַיְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 7 לְבָבְךָ", וְאָמְרוּ רַ"ל שְׂדִיךָ
 8 הלשון "לבבך" ולא "לבך" וכאלו
 9 נאמר שאהבת ה' צריכה להיות בשני
 10 לבבות ולא רק בלב אחד מלמד שעל
 11 האדם לאהוב את ה' "בשני
 12 יצריף", גם ביצר טוב וגם ביצר
 13 הרע, דְּגַם הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית ולא
 14 רק הנפש האלוקית יִהְיֶה לוֹ אֵהָבָה
 15 לְאֱלֻקוֹת, דְּזָה פָּא הַדֶּרֶךְ להביא
 16 לידי כך שאהבת ה' תהיה גם בנפש
 17 הבהמית היא עַל יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת
 18 הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֻקִּית בְּנֶפֶשׁ
 19 הַבְּהֵמִית, דְּתַחֲלָה כמצב
 20 ההתחלתי הַרִי"ל הַנֶּפֶשׁ
 21 הַבְּהֵמִית מצד עצמה ומטבע מהותה
 22 אֵין לוֹ שׁוּם יְדִיעָה וְהַרְגֵשׁ
 23 בְּעִנְיַי אֱלֻקוֹת כָּלל, אֲמַנָם עַל
 24 יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֻקִּית
 25 בגוף הגשמי ובנפש הבהמית,
 26 וּמִתְבַּוֵּן האדם באמצעות הנפש
 27 האלוקית שלו בְּהַתְּבַוֵּנּוֹת אֱלֻקִּי
 28 דְּגַם הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית יוֹכֵל
 29 לְהַשְׁיִגּוֹ, הַתְּבַוֵּנּוֹת באופן ובסגנון
 30 המובן גם לנפש הבהמית הַגָּה עַל
 31 יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַתְּקַרְבּוֹת
 32 הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית לענייני אלוקות
 33 (וְכִמוֹ שְׁמִבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר
 34 לגבי מהות ההתקרבות של הנפש
 35 הבהמית לאלוקות בעקבות פעולה
 36 מסוג זה של הנפש האלוקית
 37 שְׁנַעֲשֶׂה בשלב ראשון חֻקִּיקָה החלטה והסכמה כְּלִלִית בְּהַנֶּפֶשׁ
 38 הַבְּהֵמִית דְּאֱלֻקוֹת הוּא גַם בְּן דְּכָר הַמּוּבָן וְהַמְּשֻׁג כו' ועצם
 39 ה'חֻקִּיקָה' וההחלטה שניתן להבין ולהשיג אלוקות מקרבת את הנפש הבהמית
 40 (לאלוקות), הַגָּה אַחֵר כֵּן בשלב מאוחר יותר יש לנפש האלוקית השפעה
 41 יותר מעמיקה על הנפש הבהמית וכתוצאה מכך הוּא כְּלוּשׁ הַכְּתוּב במשלי
 42 "רָב תְּבוּאוֹת בְּכַח שׁוֹר", לפי פשוטו כוונת הפסוק היא "הרבה
 43 תבוואות באה עליידי כח השור, כי יחרוש בשדה, רצה לומר המקבל עליו עול

ביאור בדרך אפשר

44 תורה כשור לעול ימצא על ידו תורה הרבה" (מצודת דוד) וכאן הכוונה
 45 שְׁמִתְהַפֵּף ה"שור" הוא הנפש הבהמית מִבְּהֵמִיתוֹ והיא מפסיקה להיות
 46 "בהמית" וְעוֹלָה וְנִכְלָל בְּרִשְׁפֵי אֵשׁ הַתְּשׁוּקָה והצמאון לאלוקות
 47 שְׁפַנְפֵשׁ הָאֱלֻקִּית (וכמבואר בספר התניא שהנפש האלוקית והנפש
 48 הבהמית נלחמות זו עם זו על השליטה
 49 באברי הגוף וגם על השליטה בכוחות
 50 הנפשיים. והשאיפה של הנפש
 51 האלוקית היא להפוך את הנפש
 52 הבהמית לטוב, כמו שכתוב בתניא פרק
 53 ט: "לשנותה ולהפכה מתענוגי עולם
 54 הזה לאהבת ה'... שהרע נהפך להיות
 55 טוב גמור כמו יצר טוב ממש") וְכִמוֹ
 56 שְׁעַל יְדֵי קֶרְבֵן הַגִּשְׁמִי הָרִי
 57 מִתְּבַרֵר הַנִּיצוּצֵי דוּמָם צוּמַח
 58 חֵי, בכל דבר גשמי יש ניצוצות של
 59 קדושה שהם מקור החיות והקיום שלו
 60 וכיון שניצוצות אלה יורדו והתלבשו
 61 בגשמיות וחומריות יש צורך לברר
 62 ולהעלות אותם בחזרה למקורם
 63 באלוקות. וכאשר מקריבים קרבנות
 64 מהדומם, הצומח והחי מבררים את
 65 הניצוצות שבהם הַגָּה כְּמוֹ בֵן עַל
 66 יְדֵי הַהֶקְרָבָה בְּרוּחָנִיּוֹת שתוכנה
 67 הוא התקרבות של הנפש הבהמית
 68 לקדושה ואלוקות הָרִי מִתְּבַרֵר
 69 וּמִתְהַפֵּף הַחֲשׂוּכָא הַחוּשׁךְ
 70 דְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית לְנִהוּרָא לאור.
 71 וְדָהוּ הַתּוֹכֵן הפנימי של הציווי
 72 "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי
 73 בְּתוֹכְכֶם", שבנוסף למשמעות
 74 הפשוטה של ציווי להקים את המשכן
 75 ובית המקדש, הכוונה גם להשראת
 76 השכינה והחזרת קדושה ואלוקות
 77 בנפש, וכאמור שלכן נאמר "בתוכם"
 78 (ולא "בתוכו") דְּכַתוּב כָּל אֶחָד
 79 וְאֶחָד הָרִי עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ
 80 הרוחנית בְּכַחֲנֵת אֲתַפְּסֵיא, וְהַעֲקֵר הַמְּבִיא לִי אֲתַהֲפֵכָא
 81 כו', כאמור שהעבודה הנעלית יותר היא הפיכת החושך לאור והיא האופן
 82 העיקרי שדרכו ממשיכים קדושה לעולם הַגָּה כִּד אֲתַפְּסֵיא סְטָרָא-
 83 אַחְרָא אֲסִתְלַק יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכוּלָּהוּ עֲלָמִין,
 84 ו'הסתלקות' ועלית כבודו של הקדוש-ברוך-הוא האמורה כאן עניינה
 85 בְּחִינַת הָאוֹר וְהַגְּלוּי, של האור האלוקי בכל העולמות שְׁהוּא בְּחִינַת
 86 סוּבָב כָּל עֲלָמִין כו'. האור המאיר בכל העולמות בשווה, כמבואר לעיל.